

Muččík: Ženisa budže k čěsci našeho Džyždžanskeho přěcěla Kittledera, kiž bu za strážiměstra pomjenovaný, maty Diner přihotovaný, ke kotremuž dyrbyju Was přěpovnyč.

Cumpela: Ho! Aj, aj, woprardžity diner?

Muččík: Haj! Za skážěneho honačka změjěće dobre dosći - rjenje. Krasny diner to!

Cumpela: To je wšo rjenje a pěknje, tola honačkor tam rje - změjěće. Tutou rjedowu Mots mi wšo zkazy.

Muččík: Ach, što su honački pomju našemu wobjědej?

Cumpela: Hněm snadž zbonič, što tam dobreho změjěće?

Mots: Škor - rje! Škor - rje!

Cumpela: Mots, wosole, měj so z procha!

Mots: Su čěsane. (Pječ).

Muččík: Tu widžice listu, hdžě je cyty wobjed napisany.

Cumpela (ju čita): Mój Božo, kajke skhtošćenki, Rusku solotěj, Ruski karia, wchoru poliwku z beaf - steakom a rjepleni. Čěske knedlki a šunku. Mój Božo, hišće